

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และ ศูนย์ภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 37)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการอ่าน และการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงจำเป็นต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ

จากการพิจารณาถึงความสำคัญของทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กับพิจารณาสภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ยังอ่านและเขียนสะกดคำไม่คล่อง ดังนั้นควรมีการฝึกฝนและแก้ไขอย่างยิ่งในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำถ้าปล่อยให้นักเรียนมีจุดอ่อนในเรื่องนี้จะมีผลต่อการเรียนภาษาไทย ละมุล จันทรเป็ (2553 : 4) สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา การอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนกลุ่มสาระต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถทางการอ่านและการเขียนสะกดคำแทบทั้งนั้น เมื่อมีทักษะทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ดีแล้ว จะมีผลทำให้ทักษะทางด้าน การฟัง และการพูดดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระอื่น ๆ ดีตามไปด้วยการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาดรอบครอบ และความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การรู้วิธีใช้การอ่านและการเขียน

สะกดคำที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านและเขียนที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

การอ่านและการเขียนสะกดคำจึงเป็นเรื่องสำคัญ และต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเป็นทักษะที่จะต้องเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจัง ทำให้เกิดความรู้ความชำนาญ และไม่ผิดพลาดในการสื่อความหมาย อัมพวรรณ โคะโคตี (2550 : 114) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เขียนไม่ถูกต้อง เช่น การสะกดคำ การใช้วรรคและการใช้หลักภาษาผิด ซึ่งในระดับประถมศึกษาการเขียนสะกดคำถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการแสดงออกทางการเขียนของเด็ก เพราะเด็กไม่สามารถสะกดคำและเขียนตามเจตนาของตนได้ และได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ละมุด จันทรเป็น (2553 : 142-144) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ถนอม ยนต์ชัย (2553 : 75-82) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนแจกลูกสะกดคำ อยู่ในระดับมาก ธีรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92-93) ได้วิจัยเรื่อง การอ่านและการเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.82/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.7594 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ร้อยละ 75.94 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 74 – 75) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเมืองเสือ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอดุลย์ มุทธะชาติ (2553 : 76) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 85.48 /84.29 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7215 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.15 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมา การฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่ถูกต้องต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ และวิธีที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งเชื่อว่า ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาไทยและเกิดทักษะในการเรียนได้อย่างถูกต้องอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ

โรงเรียนท่าโพธิ์ผักก้ามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ได้พบปัญหาจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (NT) พุทธศักราช 2552 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้คะแนน 37.46 คะแนน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. 2552 : 27) และจากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พุทธศักราช 2553 ได้คะแนนเฉลี่ย 75.78 คะแนน (แบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนท่าโพธิ์ผักก้ามวิทยา. 2553 : 14) แต่เกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ คะแนนเฉลี่ย 80 ผลสัมฤทธิ์ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 นักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านและเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องและทำให้สื่อความหมายคิดและเขียนผิดด้วย ทำให้การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ในบทเรียนทุกบทเรียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษา เช่น การอ่าน คำศัพท์ ภาค อ่านเป็น พาด ประพาส อ่านเป็น ปะ- พาก คำสาป อ่านเป็น คำ-สาด ส่วนการเขียน สัจจร เป็น สันจอน เคารพ เป็น เคารบ โอกาส เป็น โอภาค

จากปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนต่ำ เป็นปัญหาในชั้นสูงต่อไป ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทย จึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อแก้ปัญหาข้อบกพร่อง และฝึกฝนในการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จากมาตราตัวสะกด แม่ก ก แม่ก ค แม่ก น และแม่ก ใ ให้ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี อีกทั้งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ให้ได้ผลดีขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอีกทางหนึ่ง

คำถามการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด
2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด ได้ถูกต้องมากขึ้นเพียงใด

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผล ของการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าโพธิ์ผั๊กก้ามวิทยา ตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 6 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สำรวจคำโดยการใช่แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบ ที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่านการเขียน คือคำที่กรมวิชาการกำหนดไว้ในหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดสาระเรียนรู้พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีเนื้อหา 4 เรื่อง คือ มาตราแม่ก มาตราแม่กด มาตราแม่กน มาตราแม่กบ แบบฝึกทักษะแต่ละเรื่อง มีแบบฝึกทักษะ 3 แบบฝึกทักษะ คือ

- 3.1 เขียนพยัญชนะตัวสะกดและฝึกอ่านคำ
- 3.2 เขียนประโยคจากคำอ่านและฝึกอ่านคำ
- 3.3 เขียนแยกส่วนประกอบของคำและฝึกอ่านคำ

4. สถานที่ระยะเวลาการทดลอง

สถานที่ ได้แก่ โรงเรียนท่าโพธิ์ศักดิ์ามวิทยา ตำบลทุ่งเขาหลวง อำเภอทุ่งเขาหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง เอกสารประกอบคำอธิบายที่ใช้การสอนของครูเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา สาระวิชา หรือเพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ ข้อเสนอแนะของ ผู้บริหารสถานศึกษา บันทึกผลการเรียนหลังสอน

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลายแบบเพื่อให้ นักเรียนทำตามลำดับ
ขั้นตอน โดยใช้คำพื้นฐานจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 4 เรื่อง แต่ละเรื่องมี 3 แบบฝึกทักษะ รวม 12 แบบฝึกทักษะ
ดังนี้

เรื่องที่ 1 มาตราแม่มก มี 3 แบบฝึกทักษะ ดังนี้

- 1.1 เขียนพยัญชนะตัวสะกดและฝึกอ่านคำ ที่มี ก เป็นตัวสะกด
- 1.2 เขียนประโยคจากคำอ่านและฝึกอ่านคำ ที่มี ข เป็นตัวสะกด
- 1.3 เขียนแยกส่วนประกอบของคำและฝึกอ่านคำ ที่มี ช ค เป็นตัวสะกด

เรื่องที่ 2 มาตราแม่มด มี 3 แบบฝึกทักษะ ดังนี้

- 2.1 เขียนพยัญชนะตัวสะกดและฝึกอ่านคำ ที่มี ด เป็นตัวสะกด
- 2.2 เขียนประโยคจากคำอ่านและฝึกอ่านคำ ที่มี ต เป็นตัวสะกด
- 2.3 เขียนแยกส่วนประกอบของคำและฝึกอ่านคำ ที่มี ถ ศ เป็นตัวสะกด

เรื่องที่ 3 มาตราแม่มกน มี 3 แบบฝึกทักษะ ดังนี้

- 3.1 เขียนพยัญชนะตัวสะกดและฝึกอ่านคำ ที่มี ก ญ เป็นตัวสะกด
- 3.2 เขียนประโยคจากคำอ่านและฝึกอ่านคำ ที่มี ร เป็นตัวสะกด
- 3.3 เขียนแยกส่วนประกอบของคำและฝึกอ่านคำ ที่มี ล ฃ เป็นตัวสะกด

เรื่องที่ 4 มาตราแม่มกบ มี 3 แบบฝึกทักษะ ดังนี้

- 4.1 เขียนพยัญชนะตัวสะกดและฝึกอ่านคำ ที่มี บ เป็นตัวสะกด
- 4.2 เขียนประโยคจากคำอ่านและฝึกอ่านคำ ที่มี ผ เป็นตัวสะกด
- 4.3 เขียนแยกส่วนประกอบของคำและฝึกอ่านคำ ที่มี ป พ เป็นตัวสะกด

ทักษะการอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด หมายถึง ความสามารถในการ
อ่านและเขียนคำศัพท์ มาตราตัวสะกด แม่มก แม่มด แม่มกน และแม่มกบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ได้ถูกต้องวัดได้โดยทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด

ความพึงพอใจ หมายถึง มีความสุขและสนุกในการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
และการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวสะกด หมายถึง พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระทำ
ให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบ (สำนักวิชาการ. 2546 : 157-158)

ในที่นี้หมายถึงตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 มาตรา แม่ก ก ตัวสะกดคือ ข ค แม่กค ตัวสะกดคือ ต ฎ แม่กน ตัวสะกดคือ ฉ ฐ และแม่กบ ตัวสะกดคือ ป ฝ

ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่อง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดหลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาให้สามารถอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด และมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ได้ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับครูผู้สอนในเนื้อหาอื่น ๆ และชั้นอื่น ๆ
3. นักเรียนมีความสนุกสนาน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. โรงเรียนได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยที่ใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3